

Vrijwillig de armoede in

FIDESCO

KATHOLIEKE ORGANISATIE
VOOR INTERNATIONALE
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Beste vrienden,

Sinds eind september 2014 werk ik als maatschappelijk werkster bij de Jesuit Refugee Service Thailande (JRS). Ik werk bij het project voor urbane vluchtelingen (URP) in Bangkok. Nu voel ik me nog wanhopiger dan de vorige keer. Inmiddels heb ik veel geleerd over vluchtelingen en leef met hen mee in hun hoop, wanhoop, ongeluk en soms geluk.

Verslechterde omstandigheden

Sinds enige tijd is de situatie voor vluchtelingen verslechterd. Het militaire regime heeft de opdracht gegeven om iedereen die geen geldig visa heeft te arresteren. Onder ongeveer 10.000 vluchtelingen in Bangkok, vele migranten uit naburige landen en de vele buitenlanders die zich in Thailand hebben gevestigd, zijn er velen die geen geldig visa meer hebben. Zonder geldig visa wordt de wet overtreden. Vluchtelingen verblijven maar tijdelijk in het land en wachten op de erkenning als vluchteling en de hervestiging in een ander land. Ze zijn geregistreerd bij de UNHCR (United Nations High Commission for Refugees) en wachten op hun besluit. Vanwege de gevaren in hun eigen land kunnen ze niet terug, bovendien hebben ze ook vaak geen papieren en of geld om terug te kunnen. Geen pardon voor vluchtelingen.

Het probleem is dat Thailand de conventie voor vluchtelingen en de mensenrechten niet heeft getekend. Dus vluchteling-zijn is niet erkend en men is dus illegaal, vluchtelingen hebben geen rechten en kunnen ieder moment opgepakt worden en de gevangenis ingaan. En toch heeft de Thaise overheid toestemming gegeven om een vestiging van UNHCR in Bangkok te openen.

Er zijn nu meer dan vijftig miljoen vluchtelingen in de wereld. Het is een wereldwijd probleem en er zijn geen oplossingen voor. Op individueel niveau werk ik met mensen die zijn gevlucht om hun leven en dat van hun naasten te redden, je voelt hun verdriet en

hun angst en hun hoop om ergens op de wereld weer vrede en geluk te vinden. Zij zijn mensen zoals U en ik.

NORA VOORWALD

Zij zijn Thailand binnen gekomen in de hoop gered te zijn en om dan hier te ontdekken dat gespaard zijn heel wat anders is dan gered zijn. Ze hebben nog een lange moeilijke weg te gaan voordat ze werkelijk gered en veilig zullen zijn. En velen zijn daar helemaal niet op voorbereid.

Mijn missie

Als maatschappelijk werkster help ik vluchtelingen om te overleven in Bangkok. Werk vinden is voor hen niet gemakkelijk. Zonder visa en werkvergunning ben je een makkelijke prooi voor uitbuiting of werken zonder uitbetalen. Toch is het mogelijk om werk te vinden vooral in de restauratie, de bouw en zelfs als tolk/vertaler. Soms zijn de mensen in staat om zelf werk te creëren zoals kleermaker, patisserie, catering, kapper of schoonheidsspecialiste. Als maatschappelijk werkster stimuleer ik de mensen om werk te zoeken. Je weet dat het moeilijk is, maar het is de enige manier om te overleven. Sommige vluchtelingen zijn bereid om ieder werk dat ze kunnen krijgen aan te pakken, anderen willen alleen in hun eigen beroep werken zoals leerkracht, pastor, ingenieur. Dat is niet altijd mogelijk vanwege het taalprobleem. Ook is er de mogelijkheid om als vrijwilliger te werken en op die manier je vaardigheden bij te houden. Maar ook dat wil niet iedereen.

Daarnaast is het belangrijk dat de mensen de Engelse taal leren, omdat ze vaak zich hervestigen in een land waar Engels gesproken wordt. Ook is het leren van de Thaise taal handig, want ze zullen vaak jaren hier moet verblijven. Als je Thai spreekt zijn de Thaien eerder geneigd om je te helpen. Vele vluchtelingen dromen over een betere toekomst, maar ze zullen

De TzuChi Clinique

nog een lange moeilijke weg moeten gaan alvorens dit gerealiseerd kan worden. Als maatschappelijk werkster probeer ik met hen de ideeën uit te werken en te kijken hoe ze er nu al aan zouden kunnen werken, ook al zijn de omstandigheden erg moeilijk.

Andere taal

Arabische en Pakistaanse vluchtelingen zijn vaak hoger opgeleid en voor hen is het leren van de Engelse taal het belangrijkste. Er worden cursussen Engels gegeven in de buurt waar ze wonen of door het Bangkok Refugee Center. Dat is het dienstverleningscentrum van UNHCR. Voor sommigen is het niet mogelijk om een andere taal te leren, voor hen moeten we andere manieren ontwikkelen om hun ideeën verder uit te werken. Somaliërs en Pakistaanse vrouwen zijn vaak ongeschoold en analfabeet. Op de leeftijd van twintig tot vijftig jaar willen de Somalische vrouwen bijna allemaal dokter worden en de Pakistaansen hebben vaak geen idee wat ze willen. Deze vrouwen zijn opgegroeid in een cultuur waar mannen hun toekomst bepalen. Zij hebben vaak geen eigen identiteit ontwikkeld. Gelukkig zijn er altijd wel een paar uitzonderingen met wie je wat vorderingen kan maken.

Januari 2015

Sinds januari is de hulpvraag toegenomen. Het duurt steeds langer voordat de vluchtelingen een status verkrijgen, dat gaat op volgorde van binnenkomst. In afwachting van de beslissing moeten ze in Bangkok overleven. In Bangkok kan je al een appartement huren, dat wil zeggen een kamer met koelkast en een badkamer voor 1.000 à 2.000 Baht (€ 35,- tot € 70,- per maand) Een appartement met airconditioning is duurder. Keukens tref je zelden aan. Men koopt het eten op straat of kookt elektrisch of op butagas op het balkon. De huur wordt gewoonlijk tussen de vijfde en de tiende van de maand betaald. De mensen wachten vaak tot het laatste moment om hulp te vragen voor de huur. Vervolgens zit de eerste twee weken van de maand de wachtzaal vol met noodhulpvragers. Als gevolg daarvan was in januari ons budget ver overschreden.

Collega's

Begin januari waren we nog met vier maatschappelijk werksters. Eind november had de eerste ons al verlaten. De overigen werkten van 's morgens vroeg tot 's avonds laat om aan de hulpvraag te voldoen. Er was geen tijd meer voor huisbezoeken of overleg.

Toch is er ook iets goed gebeurd. Eind januari heeft The Community Service Free Clinique, een Boedistische organisatie, de TzuChi Clinique geopend. Hier kunnen vluchtelingen gratis medische basis verzorging krijgen; een soort huisartsenpost. De artsen en verpleegkundigen zijn allemaal vrijwilligers en worden geholpen door tolken die voor hen vertalen. De kliniek is één zondag per maand open en kan tot 600 patiënten helpen. De ernstige gevallen worden direct doorgestuurd naar een overheidsziekenhuis. De organisatie is bijna perfect; de politie is op de hoogte gebracht en laat de vluchtelingen met rust. Er is drinkwater, sandwiches worden voor de lunch verspreid, de patiënten worden geregistreerd, krijgen een kaart met een nummer, waarop men het medisch dossier van ieder kan terug vinden, het vervoer is gratis vanaf bepaalde openbaar vervoerpunten. Zo is de TzuChi Clinique een ontmoetingsplaats geworden en zeer gerespecteerd door de mensen. Normaal gesproken komt de medische verzorging van vluchtelingen ten laste van UNHCR. Maar door de bezuinigingen, de toename van de vluchtelingen is UNHCR hiermee gestopt en neemt alleen de medische zorgen in levensbedreigende situaties voor hun rekening. Alle andere noodzakelijke medische verzorging moet door een commissie beoordeeld worden. Gaat het UNHCR niet akkoord dan wordt er niets vergoed en moet de patiënt maar zien hoe hij zichzelf redt.

Februari 2015

In de maand februari namen de problemen nog meer toe. Nog meer noodhulpvragen en het begin van de vele arrestaties. Elke dag zat de wachtkamer vol met vrouwen en kinderen van wie de echtgenoot/vader door de politie was gearresteerd.

De een na de andere maatschappelijk werkster kreeg gezondheidsklachten vanwege de stress. Dagen van 's morgens vroeg tot 's avonds laat hoorden we problemen aan zonder in staat te zijn om een bevredigende oplossing te vinden. Pater Bambang, de directeur van JRS Asia Pacific, besloot toen om het bureau de woensdagen en vrijdagen te sluiten.

THAILAND

NORA VOORWALD

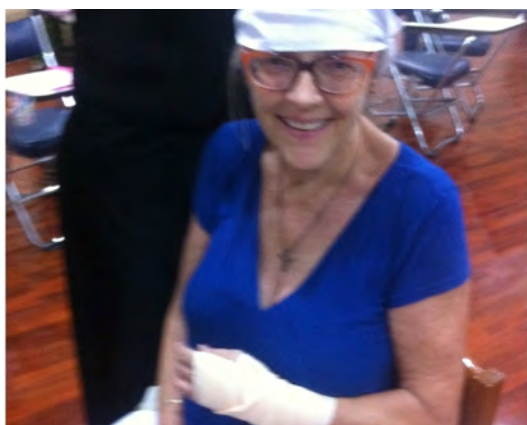
Kamer van een vluchteling

Zodoende kregen wij tijd om de dossiers in orde te maken, klanten op afspraak te ontvangen en huisbezoeken te doen. De stress van het werk is enorm toegenomen.

Met twee Somalische jonge vrouwen ben ik naar het Rode Kruis geweest om hun verloren familieleden op te sporen. We gingen met de Skytrain (een metro boven de stad). Dat was een avontuur voor hen, zij reizen voornamelijk met de bus. Vaak raken familieleden elkaar kwijt tijdens de vlucht uit een gevecht of bij een terroristische aanval. De dames kregen een interview met een medewerker van het Rode Kruis in een naburig land, die gaat proberen om hun familieleden op te sporen. Het is te hopen dat er nog enige van hen in leven zijn. Alle medewerkers van URP hebben ook nog een cursus Eerste Hulp Bij Ongelukken gevolgd en we kregen allemaal een certificaat.

Maart 2015

In maart werd alles nog een beetje erger. We konden ons werk niet meer doen. De regering besloot om allen, die een verlopen visa hebben, te arresteren en op te sluiten. Overal op straat waren agenten en militairen. Zelfs voor ons kantoor stonden ze. Er zijn wijken waar Pakistaniers wonen, Sri Lankaniers, Afrikanen, Somaliërs enz. Niemand werd gespaard. Het schijnt dat deze actie goed voorbereid is, omdat de politie precies wist in welk gebouw en in welk appartement de vluchtelingen wonen. De huisbazen waren verplicht om informatie over alle huurders te geven op straffe van een bekeuring of gevangenisstraf. De Thaise wet verbiedt het om mensen zonder geldig visa onderdak te verlenen. Er waren huisbazen, die de bewoners bijtijds waarschuwden zodat ze zich elders konden verbergen.

Cursus EHBO voor de medewerkers

Voorheen kon men nog onderhandelen met de politie en geld geven om de vluchtelingen te bevrijden, nu controleerde het leger het werk van de politie. Het leger blokkeerde de in- en uitgang van de straat, de politie ging het gebouw binnen, dwong de bewoners om hun deur te openen en zonder visa werden mannen, vrouwen en kinderen afgevoerd in trucks en op het politiebureau opgesloten, zonder enig comfort, veel te veel mensen in een cel, onder onhygienische toestanden met minimale voorzieningen. Nadat ze voor de rechter waren verschenen, werden ze overgebracht naar het detentiecentrum voor illegalen en was er sprake van fraude van hun paspoort dan gingen ze door naar de gevangenis. Vele vluchtelingen belden ons in paniek op om schuilplaatsen te vinden. Maar JRS heeft dat niet en het is ook voor JRS te gevaarlijk om illegalen onderdak te bieden.

De tweede week in maart heeft URP de deuren gesloten omdat de situatie te gevaarlijk was geworden en het budget alweer overschreden was. Ons hele team was in shocktoestand, zoals ook onze klanten. Twee weken lang voelde ik mij ellendig, gedeprimeerd en verlamd. Ik huilde om onze klanten, die in gevaar waren, opgejaagd als wild, als misdadigers. Het was zo oneerlijk en onrechtvaardig. Ik zag beelden voor me uit de Tweede Wereldoorlog, waar razzia's werden gehouden, waar mensen bijeenbracht werden op plaatsen zonder voorzieningen. Het was zo schokkend dat het nu in de 21ste eeuw nog gebeurd en dat niemand, geen overheid, geen enkele autoriteit zich erom bekommert. Wat heb ik toen veel gebeden om de moed te vinden om door te gaan met het werk. Op een nacht droomde ik van Jezus, die me aanmoedigde om door te gaan en liefde te blijven geven, zelfs in deze moeilijke en hopeloze situatie. Sindsdien voel ik mij gesterkt en weer in staat om onze klanten te helpen en te bemoedigen, hen een beetje hoop te geven, biddend dat er betere tijden voor hen zullen komen.

Soms is het echt schrijnend; bijvoorbeeld mensen die door geweld ledematen verloren hebben en nu aangewezen zijn op protheses. De protheses die ze hebben, zijn vaak van zo'n slechte kwaliteit en gaan kapot en daardoor krijgen ze stomp-infecties. Nieuwe protheses kosten veel geld, wat JRS niet heeft. Eigenlijk moet het UNHCR de vervanging voor hun rekening nemen, maar ook hun budget is hiervoor niet toereikend.

vluchtelingenwerk

Baudouin de la Croix met de vrijwilligers

Dagje uit met het team van URP

Karen-meisjes in witte jurk

Protest

In de media is er geen enkel bericht verschenen over deze razzia's door politie en leger in Bangkok. Geen enkel protest in binnen- of buitenland. De NGO's en andere charitatieve instellingen kunnen alleen indirect protesteren. In samenwerking met de katholieke kerk is er een protestbrief naar de eerste minister geschreven. Ondertussen vinden er onderhandelingen plaats om de meest urgente gevallen, zoals zieken, minderjarigen en kinderen met hun moeder vrij te laten. Voor iedere vrijlating moet er 50.000 Baht (€ 1.400,-) betaald worden. Gelukkig zijn er organisaties die fondsen werven om mensen vrij te kopen.

Het dagelijks leven

Na het werk ga ik meestal direct terug naar mijn kamer. Ik ben inmiddels verhuisd en deel nu een appartement met mijn collega Jennifer op 15 minuten loopafstand van kantoor. Zondags gaan Johanna en ik naar de kerk van de Jezuitenpaters. De Heilige mis is in het Thai, daar versta ik niets van, maar Johanna spreekt redelijk Thais en vertaalt een en ander voor mij. Half februari heeft de landescorrespondent van Fidesco, Baudouin de la Croix, ons bezocht. Hij heeft een gesprek met onze verantwoordelijken gehad over de voortgang en mogelijke vervolgoopdrachten. We hebben een aangenaam weekend doorgebracht, samen gebeden en op zijn uitnodiging heel lekker gegeten. Eind februari ging ik een week naar Chiang Mai, in het noorden van Thailand, om een beetje uit te rusten. Een paar dagen later is Johanna ook gekomen en hebben we samen voor toerist gespeeld. Johanna heeft de voorgaande twee jaar in die omgeving gewerkt en kent de stad goed. Tijdens een bezoek aan het retraite-centrum 'de Seven Fountains' ontmoetten we een groep jongeren van de Karen-stam in witte jurk (de kledingdracht voor ongehuwde meisjes) uit de bergen van Noord Thailand. Johanna ver-

trok eind mei om gezondheidsredenen. Nu zijn alleen Christine in Pattaya en ik er nog in Bangkok.

De vasten en Pasen zijn in alle rust voorbij gegaan, We hebben dat in onze eigen kerk gevierd. Hartelijk dank aan allen die mij steunen in mijn missie in Bangkok. Zonder uw hulp zou dit allemaal niet mogelijk zijn. Groeten, Nora

Wat is FIDESCO ?

FIDESCO (Latijn voor Fides, Geloof en Coöperatie) is een internationale katholieke organisatie die in 1980 ontstaan is in Frankrijk. Fidesco heeft als doel het uitzenden en begeleiden van vrijwilligers om in ontwikkelingslanden bij te dragen aan de volledige ontwikkeling van de bevolking. Fidesco zendt vrijwilligers uit naar ontwikkelingsprojecten van de lokale kerk.

www.fidesco.nl

Hoe kunt u bijdragen?

Fidesco biedt u verschillende mogelijkheden om de missie van Nora financieel te ondersteunen. U kunt daarbij rekenen op onze discretie en verantwoording over de besteding middels een driemaandelijks missieverlag. Steun ons via:

1) De antwoordcoupon

U dient deze volledig in te vullen en naar het hierop vermelde adres te sturen. Geef daarbij aan of het om een eenmalige donatie of om een periodieke overschrijving gaat.

2) Internet

Op de website www.fidesco.nl vindt u de mogelijkheid om via IDEAL op veilige wijze online te doneren.

3) Per bank

U kunt het geld rechtstreeks overmaken op bankrekening NL53 ABNA 0566 0142 97 t.n.v. Stichting Fidesco Nederland te Venlo o.v.v. "Donatie Nora".

Wij verzoeken u vriendelijk uw naam en adres onder vermelding van "Donatie Nora" te mailen naar info@fidesco.nl of te sturen aan Stichting Fidesco Nederland in Voorhout. U kunt daarbij aangeven of u haar missieverlag wenst te ontvangen. Daarmee blijft u op de hoogte van haar activiteiten in Thailand en weet u zeker dat uw geld goed terecht komt.

Bij voorbaat dank,
Johannes Witt
Voorzitter Stichting Fidesco Nederland

FIDESCO NEDERLAND

Voor informatie of sponsoring: tel.: 0852-731732
Rooseveltlaan 2 info@fidesco.nl
2215 NX Voorhout www.fidesco.nl